

REDESCOBRIR JOAN PEIRO:

MÉS ENLLÀ DE L'APOLOGIA I EL RECORD: JOAN PEIRÓ AVUI

No volem acabar aquest capítol sense plantejar, més enllà de l'apologia i el record, el sentit que pot tenir avui anar a trobar Joan Peiró, fixar-se en la seva vida de militant obrer i el seu pensament. Pensem, sincerament, que, avui, Peiró pot ser de nou útil per als que continuem creient en la necessitat de construir un futur millor des de la defensa dels interessos dels sectors populars i del món obrer. Peiró pot tenir, en aquesta direcció, molts lectors i moltes lectures.

D'entrada per a l'anarcosindicalisme actual es pot tractar de recuperar una tradició pròpia especialment brillant, plena d'esperit crític i anàlisis sòlides a l'entorn de qüestions bàsiques sobre el sindicat i la possibilitat, complexa i difícil, de respondre, des d'aquest, als molts reptes d'una actuació responsable.

En segon lloc, i d'una manera més general, per als interessats en el desenvolupament d'una renovada i efectiva cultura obrera, potser l'obra i la vida de Peiró ens ajudarien a entendre els múltiples i sovint contradictoris mecanismes d'identificació i configuració activa de la classe obrera.

Pel seu costat, en un context de salvaguarda i afirmació d'una catalanitat socialment progressista i d'esquerres, recórrer a Peiró pot posar-nos en la pista de les moltes exigències d'un catalanisme realment abocat a la defensa dels interessos populars, sense obviar la necessitat d'un ple exercici de la solidaritat entre els pobles i la defensa indefugible del respecte a les llibertats.

En fi, molt més encara: anar a parlar amb Joan Peiró ens posarà sens dubte davant d'un home i una lluita obrera abocats conscientment a la consecució de canvis substantius en l'organització social i econòmica i la construcció d'una nova societat. Creiem que, aquest, pot resultar un exercici especialment saludable, justament avui quan, en temps de finals de la història i globalitzacions (que abans en dèiem imperialistes), molts voldrien que el capitalisme, inamovible, no fos en cap cas discutit.

Fa uns quant anys es posà de moda fer un llistat dels qualificats, amb definició afortunada, "catalans universals", per tal d'indicar alguns homes i dones il·lustres (volem dir amb il·lustració i coneixements), sovint amb una activitat en països estrangers, que havien contribuït al desenvolupament del saber més contemporani i universal. Peiró residí, com hem anat insistint al llarg d'aquest capítol, pràcticament sempre a Catalunya: a Sants i al Poblenou, a Badalona i a Mataró.

Ara bé, si realment redescobrim Peiró, pocs podrem dubtar que fou un dels grans actors i protagonistes no ja del moviment obrer català i espanyol, sinó de la cultura obrera del seu temps. Un dels grans del pensament social del nostre país. Fou també, si se'ns permet, un català universal.

...

NOTA INFORMATIVA DEL CEDALL:

CITA ESTRETA DEL HISTORIADOR PERE GABRIEL (PAG.33-34)

LLIBRE: "MEMORIA DE JOAN PEIRÓ I BELIS" – EDITORIAL GALERADA - ANY 2008